

Paragraphen ansees overflødig, da Glendommens Salgspris vil stille sig forskjellig, efter som Bygningen er indrettet til Vinterbolig eller blot til Sommerbolig. Den hele Paragraph foreslaaes affattet, som følger:

„Bygget Grundes Værdi bestemmes, uden Hensyn til Areal, lig det Beløb, hvormed Glendommens Værdi i Handel og Wandel overstiger Bygningens Forsikringsværdi. Dette Beløb, som afrundes til Procenter af Forsikringsværdien, maa dog ikke sættes højere end 10 pCt. af sidstnævnte Sum, saalænge den indenbyes Omregulering (sfr. § 3) ikke har fundet Sted. Den saaledes udfundne Beliggenheds Værdi ansættes klassevis for visse Strækninger saaledes, at Forskellen imellem hver Klasse bliver 1 pCt.“

ad § 6.

„Af det ovenfor Udviklede vil det fremgaae, at Udvalget ikke har kunnet overbevise sig om, at Forhøielsen af 2,500 Rd. til 3,000 Rd. er tilstrækkelig begrundet ved det i Udkastets Motiver S. 13 Anførte. (Sfr. det tidligere anførte Bilag S. 6, samt den under 26de Januar 1857 afgivne Betænkning S. 3 ovenf.). Paa den anden Side har Udvalget ikke været i Stand til at erhverve tilstrækkelige Oplysninger for at godtgøre, hvilken anden Værdi en Portion Grundtært uden for Boldene burde ansættes til. Man har derfor anset det rettest for Diebliffet at blive staaende ved Tallet 3,000 Rd., dog saaledes, at det ved en senere Undersegelse bliver at oplyse, om Forholdsmæssigheden mellem de indenbyes og udenbyes Grundes Værdi vil være opnaaet og vil kunne vedligeholdes, naar Divisor vedbliver at være 3,000 Rd. Man foreslaaer derfor at føie følgende Bestemmelse til Paragraphen:

„Dog vil denne Ansættelse være at underkaste en fornyet Overvejelse inden Udløbet af 5 Aar efter denne Lovs Udstedelse, medmindre en Omregulering af Kjøbenhavns Grundtært forinden maatte have fastsat en fælles Basis for de indenbyes og udenbyes Grundes Værdi.“

ad § 9.

1) At de Skattepligtige komme til Orde i selve Commissionen, ligger i Sagens Natur, og skjøndt det ikke bevisles, at Communalbestyrelsen i Reglen vil tage dette Hensyn ved Valget af Commissionens Medlemmer, har man dog troet det rigtigt, at Loven indeholdt en Antydning herom. Efter Ordene „valgte Mænd“ foreslaaes det derfor at forandre Punktum til Comma og at tilføie: „hvoraf i det Mindste to skulle være udenbyes Boende“

2) Ordene „Kjøbenhavns Brandforsikring“ ere unødvendige, da ingen af Bygningerne ere forsikrede i denne Forening. Det foreslaaes derfor at lade Ordene „Kjøbenhavns Brandforsikring“ udgaae; som Følge heraf forandres Ordet „skulle“ til „skal“

ad § 10.

Hvis en Kjendelse af Commissionen, der har et Medlem af Magistraten til Formand, ikke kunde indantes for nogen anden end Magistraten, kunde det maaskee synes ikke at være nogen vel ordnet Appel, og det formenes derfor, at der bør stilles den Vedkommende Valget imellem Magistraten og en særlig dertil udnævnt Commission.

Det foreslaaes derfor at forandre Slutningen af Paragraphen efter „Dage“ saaledes:

„enten at indgive Klage til Magistraten, som da endelig afgjør Sagen, eller til Indenrigsministeriet, efter hvis Foranstaltning en Commission nedsættes, bestaaende af 3 Medlemmer, et valgt af Indenrigsministeren, et af Communalbestyrelsen og et af Klageren.“

ad § 12.

Ordene: „som Bederlag for bemeldte Stat, et Bidrag til Brolægning“ og „Betvæsenet“ formenes ikke at være nødvendige, og det andet Punktum foreslaaes redigeret, som følger:

„Dette sidste Beløb opkræves for Stabens Vedkommende efter Reglerne for Brolægningsskatten, og af de udenbyes Grunde tilsvares, med den i § 13 indeholdte nærmere Bestem-